

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

КЮКАЛО ОЛЕНА ОЛЕКСАНДРІВНА

**РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ В
КОНТЕКСТІ ДОСВІДУ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

Миколаїв – 2020

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми дослідження. За всі роки незалежності в Україні так і не вдалося створити ефективну систему охорони здоров'я. Діюча система викликає справедливі нарікання і з боку населення, і медичного персоналу, досі вона не здатна належним чином задовольнити потреби населення у медичній допомозі, забезпечити доступність, якість та своєчасність надання послуг з охорони здоров'я, належний рівень профілактики захворюваності та смертності тощо. Фінансово-економічна криза суттєво загострила проблеми, пов'язані з наданням населенню України медичної допомоги, забезпеченням її доступності та належної якості. Зростання цін на ліки, продукти харчування, енергоносії призвело до загального підвищення витрат на утримання мережі медичних закладів та збільшення собівартості надання всіх медичних послуг. Необхідність реформи сфери охорони здоров'я підкреслюється неможливістю, з одного боку, забезпечити в існуючих умовах належне державне фінансування системи, а з іншого - запровадити ефективні схеми для повноцінної конкуренції на ринку медичних послуг. Адже декларативність безкоштовної медицини перешкоджає легальному розвитку державної медицини у ринкових умовах. Слід зазначити, що сьогодні перед більшістю країн світу постали значні проблеми у сфері охорони здоров'я, що пов'язані з демографічними і епідеміологічними зрушеннями, посиленням соціально-економічних нерівностей, дефіцитом ресурсів, розвитком технологій і запитами населення, які постійно зростають. Зазначені проблеми особливо загострились в умовах сучасної економічної ситуації. Саме тому необхідним є запровадження державних програм щодо покращення здоров'я населення та доступності послуг з охорони здоров'я в умовах економічної кризи. На жаль, охорона здоров'я в Україні не стала пріоритетом державної політики, попри численні декларації, політичні спекуляції та дискусії про шляхи реформування медичної системи, що точаться вже майже два десятиліття. Критична ситуація у системі охорони здоров'я в Україні вимагає вироблення єдиної державної політики щодо її реформування. Неухильне підвищення рівня добробуту людей, суттєве поліпшення функціонування системи охорони здоров'я у спосіб її реформування з метою підвищення якості медичних послуг, їх доступності, запровадження стимулів для здорового способу життя населення та належних умов праці визначено одними із основних пріоритетів політики реформ.

У розвитку системи охорони здоров'я, формуванні цивілізованого ринку медичних послуг і раціональному використанні ресурсного потенціалу цієї системи зацікавлена практично кожна людина, яка усвідомлює, що в сукупності вони не тільки впливають на індивідуальне та суспільне здоров'я, а й визначають якість і рівень життя.

В умовах трансформації економіки в системі охорони здоров'я загострилася низка проблем, які потребують нових наукових підходів до розв'язання та прийняття принципових рішень на рівні як держави, так і регіонів. Наслідками цих проблем є погіршення демографічної ситуації, зростання захворюваності населення та збільшення питомої ваги тяжких хвороб, лікування яких вимагає значних витрат. Найважливішими з них, на наше глибоке переконання, є організаційно-економічні проблеми, серед яких слід відзначити наступні: формування оптимального ресурсного потенціалу системи охорони здоров'я суспільно необхідної структури кадрів; визначення та пошук можливих і необхідних обсягів фінансування, інновацій та інвестицій; територіальну організацію медичних закладів управління якістю медичної допомоги; поліпшення профілактики захворювань і формування здорового способу життя.

Існуюча мережа закладів охорони здоров'я в багатьох випадках неадекватна

реальним потребам населення, а наявні ресурси використовуються неефективно. Головними причинами цього є: невідпрацьованість організаційно-економічного механізму формування і використання ресурсного потенціалу системи охорони здоров'я в умовах становлення ринкових відносин, зокрема, незадовільна координація з боку органів управління охорони здоров'я діяльності лікувально-профілактичних закладів; послаблення функцій стратегічного і поточного планування; відсутність багатоканальної системи фінансування охорони здоров'я та збереження залишкового принципу, відсутність дієвих стимулів щодо реструктуризації медичної допомоги і раціонального використання ресурсів тощо.

Безумовно, такі проблеми не могли залишатися непоміченими. Їх досліджували відомі вітчизняні вчені. Зокрема, питанням організації управління, фінансування системи охорони здоров'я та її реформування присвячені праці В.В. Баранова [9], Т.М. Безверхнюк [10], Л.Г.Богуш [14], О.М. Голяченко [19; 20], В.І. Куценко [41], В.П. Марущак, [45], П.І. Надолішнього [8], В.М. Новікова [54], С.А. Попова [61], Л.Т. Шевчук [88] та ін.

Питання регіонального розвитку системи охорони здоров'я як складової соціальної сфери відображені у наукових працях багатьох учених-економістів і практиків. Зокрема, значний внесок у розробку даної тематики здійснили Б.М.Андрушків [4], А.Ф. Мельник [22], С.М. Писаренко [85], І.Д.Фаріон [85], М.І.Фашевський, Л.Г.Чернюк [67] та ін., у працях яких подано широкий спектр підходів до розв'язання проблем територіальної організації об'єктів соціального призначення.

Особливої уваги заслуговують праці теоретико-методологічного характеру з питань функціонування і реформування системи державного управління, механізмів взаємодії внутрішніх і зовнішніх факторів впливу на комплексний розвиток різних сфер суспільства це роботи В. Бакуменка [7], В. Князева [63], , Н. Нижник [53], В. Токовенко [81].

Безпосередньо проблеми державного управління охороною здоров'я в Україні при переході до ринкових відносин стали предметом дослідження провідних вчених О. Біловола, Д. Карамишева [30-32], В. Лехан [79], Я. Радиша [23], В. Руденя [79], Н. Солоненко [75], О.Шаптала [87].

Спектр проблемних питань з управління охороною здоров'я, досліджуваних відомими науковцями, достатньо широкий: дослідження механізмів державного управління, їх типологія в сфері охорони здоров'я розглядали Б. Гаєвський [59], О. Жадан [25], В. Ребкало [66], М. Туленков [59], Ясенчук [90-91], Н.В. Авраменко [1], Д. Арзянцева [5], М. Білінська [12], А. Бондар [15], Ю. Вороненко [77], М. Голубчиков [34], В. Долот [24], Д. Дячук [34], В. Князевич [34], Н. Кризіна [38], В. Лазоришинець [57], В. Москаленко [48], Г. Слабкий [73; 79; 80], І. Станкевич [77], Ю. Ціомашко [77], І. Яковенко [34] та ін.

Роль медичного права у цій сфері досліджували науковці Н. Болотіна [46], З. Гладун [17], А. Голяченко [18], О. Голяченко [19-20], С. Козуліна [35], В. Лобас [44].

У той же час європейський досвід охорони здоров'я з позицій ефективності соціальних моделей не знайшли достатнього висвітлення в літературі, а також не вирішені на практиці.

Мета і завдання дослідження. Метою даного магістерського дослідження є теоретичне обґрунтування теоретичних засад та практичних рекомендацій щодо реформування системи охорони здоров'я України у контексті досвіду зарубіжних країн

Основні завдання магістерського дослідження:

- дослідити теоретико-методологічні засади державного управління охороною здоров'я;
- проаналізувати європейські засади державного управління у сфері охорони здоров'я, виявити особливості механізмів в системі управління охороною здоров'я;
- оцінити сучасний стан та тенденції державного управління реформуванням системи охорони здоров'я;
- обґрунтувати орієнтири реформування системи охорони здоров'я України на інноваційних засадах;
- розробити на базі зарубіжного і вітчизняного досвіду методологічні підходи до удосконалення засобів реформування системи охорони здоров'я України;
- визначити напрями удосконалення фінансового забезпечення розвитку системи охорони здоров'я України у контексті впровадження європейських стандартів.

Об'єктом дослідження є система охорони здоров'я України.

Предметом дослідження є процеси реформування системи охорони здоров'я України у контексті досвіду зарубіжних країн.

Методи дослідження. Теоретичною та методичною базою магістерського дослідження слугували положення сучасної теорії державного управління, законодавчі та нормативні акти України, зокрема Конституція України, закони України, укази Президента України, нормативні документи Кабінету Міністрів України, а також фундаментальні наукові праці вітчизняних та зарубіжних вчених з питань забезпечення ефективності державного управління охороною здоров'я в Україні.

Для досягнення поставленої мети в роботі використано ряд загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, які взаємопов'язані між собою і застосовувалися у роботі у послідовному і логічному зв'язку:

- порівняльно-історичний метод - для дослідження еволюції системи управління охороною здоров'я в Україні, виявлення особливостей функціонування системи управління охороною здоров'я за кордоном та порівняння з вітчизняною ситуацією у цій галузі;
- метод системного аналізу - при вивченні системи державного управління охороною здоров'я в Україні в цілісності, єдності та взаємозв'язку його окремих складових частин, визначенні мережі управлінських взаємозв'язків;
- метод статистичного аналізу фактів і явищ, їх синтезу для дослідження медико-демографічної ситуації в країні (у динаміці та порівняно з іншими країнами) як об'єкта впливу державно-управлінських рішень;
- метод контент-аналізу для вивчення нормативно-правової бази у сфері охорони здоров'я та дослідження міжнародних документів з питань взаємозв'язку безпеки і здоров'я, сучасних поглядів щодо ролі охорони здоров'я у суспільному розвитку;
- ситуативний метод - для виявлення характерних особливостей системи державного управління охороною здоров'я;
- метод експертних оцінок - при визначенні основних напрямів розвитку системи охорони здоров'я та її ресурсного потенціалу тощо.

Інформаційну базу магістерського дослідження становлять статистичні матеріали Державного комітету статистики України, матеріали експертного опитування, аналітичні матеріали і звіти науково-дослідних інститутів і центрів, науково-аналітичні праці вітчизняних і зарубіжних науковців у предметній галузі дослідження, особисті дослідження автора.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в наступному, що:

- на основі оцінювання ефективності державного управління системою охорони здоров'я обґрунтовано рекомендації щодо удосконалення засобів реформування системи охорони здоров'я України
- визначено напрями удосконалення системи надання медичних послуг на інноваційній основі, що орієнтовані на забезпечення структурної ефективності регіональних систем надання медичних послуг;
- визначені положення організаційно-функціональної моделі реформування системи охорони здоров'я, яка передбачає реалізацію комплексу заходів, спрямованих на інтелектуалізацію системи, трансформацію управлінської структури та на впровадження фінансових ініціатив

Практичне значення отриманих результатів. полягає в тому, що основні теоретичні положення і висновки доведені до рівня конкретних пропозицій, які можуть використовуватися в процесі реформування системи управління охороною здоров'я, і, передусім, слугувати надійною теоретико-методологічною основою для вирішення практичних завдань, пов'язаних з впровадженням у діяльність суб'єктів управління науково-обґрунтованих адміністративних і політичних механізмів публічного управління.

Структура магістерської роботи обумовлена метою, завданнями і логікою дослідження і складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку з 91 використаних джерел та 12 додатків. Загальний обсяг роботи становить 111 сторінок, з яких обсяг основного тексту – 80 сторінок.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати апробації основних положень та особистий внесок автора дослідження.

У **першому розділі** *«Теоретичні засади реформування системи охорони здоров'я у контексті досвіду зарубіжних країн»* досліджено сутнісні характеристики процесів реформування системи охорони здоров'я; історичний аспект функціонування системи охорони здоров'я та зарубіжний досвід організації забезпечення функціонування системи охорони здоров'я.

У **підрозділі 1.1.** *«Сутнісні характеристики процесів реформування системи охорони здоров'я»* наведено сучасне тлумачення терміну «система охорони здоров'я» в контексті державного управління. Ця система може бути поділена на п'ять підсистем. Багато авторів відзначають, що охорона здоров'я як система має сукупність підсистем, яку можна розглянути в двох основних площинах: адміністративно-територіальному структурному і галузевому функціональному.

У **підрозділі 1.2.** *«Функціонування системи охорони здоров'я: історичний аспект»* досліджено історію державно-управлінського впливу на медичну діяльність в Україні, розглянуто п'ять періодів: X - XVII століття, правління Петра Великого, розквіт Російської імперії з середини XVIII до початку XX ст., радянський період (1917-1991 рр.), становлення і розвитку правового забезпечення охорони здоров'я у незалежній Україні - починаючи з 1991 року і до сьогодення.

Точкою відліку для історичного екскурсу обирають зазвичай X ст., що обумовлено

низкою причин, основною з яких є поява Руської Правди - першого писаного зводу руського права.

Подальший розвиток охорони здоров'я відбувався залежно від політичних змін в державі і з поступовим розширенням функцій органів управління галузі.

У підрозділі 1.3. «Зарубіжний досвід організації забезпечення функціонування системи охорони здоров'я» проаналізовано передові практики та встановлено, що існуючі в різних країнах системи охорони здоров'я дозволяють досить ефективно виконувати функції соціального захисту і є істотний внесок у соціальний та економічний добробут населення.

Системи охорони здоров'я економічно розвинених країн базуються на таких основних елементах господарської діяльності як: страхова медицина, державна територіальна медицина, медична діяльність громадських організацій.

В економічно розвинених країнах система охорони здоров'я тісно пов'язана з діяльністю щодо популяризації здорового способу життя, охорони навколишнього середовища.

Охорона здоров'я країн, що розвиваються, перш за все, країн «найменшого розвитку», не встигає за зростанням населення і загостренням продовольчих криз.

Системи охорони здоров'я нових індустріальних країн багато в чому відстають від розвинених країн за рівнем надання масових медичних послуг, але цей розрив поступово скорочується. Особливих успіхів добилися такі країни як Мексика, Бразилія, Аргентина, Китай.

Аналіз відмінностей національних систем охорони здоров'я за формою фінансування засвідчує, що у світовій практиці домінуючими є три форми фінансування: державна, бюджетно-страхова і підприємницька (приватна).

У другому розділі «Оцінка ефективності державного управління реформуванням системи охорони здоров'я: українські та зарубіжні реалії» розкрито сучасний стан інституційної структури системи охорони здоров'я в Україні та проведено комплексне оцінювання проблем та недоліків існуючої в Україні моделі охорони здоров'я.

У підрозділі 2.1. «Сучасний стан інституційної структури системи охорони здоров'я» наведено структуру системи охорони здоров'я України, з'ясовано, що Основи законодавства України про охорону здоров'я розглядають охорону здоров'я як «систему заходів, спрямованих на забезпечення збереження і розвитку фізіологічних та психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимальній біологічно можливій індивідуальній тривалості життя».

У підрозділі 2.2. «Аналіз результатів зарубіжного досвіду реформування систем охорони здоров'я» проаналізовано систему індикаторів, які в сукупності дають загальну характеристику стану здоров'я населення кожної країни.

Усі індикатори згруповані за дев'ятьма напрямками, а саме: тривалість життя і смертність; захворюваність і смертність по нозологіях; група інфекційних захворювань; забезпеченість населення медичними послугами; фактори ризику; система охорони здоров'я; витрати на систему охорони здоров'я; справедливість в отриманні медичної допомоги та соціально-демографічна характеристика. На основі цих індикаторів можна також визначити статус та ефективність системи охорони здоров'я загалом.

Доступність медичної допомоги можна характеризувати за чотирма критеріями: географічна доступність, наявність потенціалу медичного сектору для надання медичної

допомоги, можливість для населення отримати медичну допомогу та прийнятність медичної допомоги.

У підрозділі 2.3. «Комплексне оцінювання проблем та недоліків існуючої в Україні моделі охорони здоров'я» проаналізовано інформаційні матеріали Міністерства охорони здоров'я та наукові праці керівників галузі та встановлено, що рівень здоров'я населення України сьогодні кваліфікується як незадовільний, оскільки впродовж останнього десятиріччя спостерігається зростання рівня загальної смертності населення.

Усе це зумовлене негативними тенденціями основних детермінант здоров'я, на які вказують експерти: соціально-економічне становище в країні, стан довкілля, якість харчування та питної води, зростаюче розшарування населення за рівнем доходу, існуюча організація надання медичної допомоги тощо.

У **третьому розділі** наведені пропозиції і рекомендації щодо реформування системи охорони здоров'я України.

У підрозділі 3.1. «Орієнтири реформування системи охорони здоров'я України на інноваційних засадах» представлено організаційно-функціональну модель реформування системи охорони здоров'я на інноваційній основі. Запропоновано створення власної моделі розвитку системи охорони здоров'я, шляхом раціонального з'єднання інтенсивного та екстенсивного шляхів, що дозволить здійснювати актуальні інтеграційні процеси сфери.

У підрозділі 3.2. «Удосконалення засобів реформування системи охорони здоров'я України» обґрунтовано залучення до роботи в галузі охорони здоров'я не лише професійних фармацевтичних і медичних асоціацій, але й громадських організацій. Такі заходи на основі принципів взаємодопомоги і самоконтролю сприятимуть підвищенню ефективності профілактичної і реабілітаційної роботи навіть з соціально незахищеними пацієнтами. Окрім того, долучення громадськості дозволить оптимізувати систему контролю за діяльністю медичних установ.

У підрозділі 3.3. «Удосконалення фінансового забезпечення розвитку системи охорони здоров'я України у контексті впровадження європейських стандартів» визначено ряд чинників, що мають негативний вплив на здоров'я мешканців регіонів, спричиняючи поширення захворювань і зростання рівня смертності, та збільшують обсяг витрат на надання медичної допомоги. Виділено основні критерії перспективних моделей системи охорони здоров'я та охарактеризовано їх.

ВИСНОВКИ

Відповідно до визначених у магістерській роботі мети і завдань отримані результати, які в сукупності вирішують важливе наукове завдання щодо визначення напрямків удосконалення системи надання медичних послуг на інноваційній основі, що орієнтовані на забезпечення структурної ефективності регіональних систем надання медичних послуг. В узагальненому вигляді вони зводяться до таких теоретичних і практичних висновків:

1. Досліджуючи історичний аспект реформування системи охорони здоров'я, встановлено, що результати реформування виражалися в повноті реалізації встановлених завдань, досягненні конкретних показників, що відображають діяльність всієї системи охорони здоров'я. На сьогодні до таких показників відносяться наступні: народжуваність, смертність, природний приріст населення, середньорічна чисельність населення, середня тривалість майбутнього життя (на думку фахівців, більш об'єктивний критерій оцінки

суспільного здоров'я), захворюваність, тимчасова непрацездатність, інвалідність, ліжковий фонд, нормативи кадрового забезпечення на 10 тис. населення і інші показники.

2. Проведений аналіз передових світових практик показав, що системи охорони здоров'я економічно розвинених країн базуються на таких основних елементах господарської діяльності, як: страхова медицина, державна територіальна медицина, медична діяльність громадських організацій. При цьому виділяються країни з чітко вираженими ринковими принципами діяльності (США); країни, що використовують елементи планового регулювання (країни Західної Європи); країни з впливом традицій (Японія). Констатовано, що єдиної, універсальної моделі державної регуляції сфери охорони здоров'я, прийнятної для всіх, не існує. Ступінь централізації, формування та розподіл витрат між усіма громадянами в різних країнах є досить варіативною величиною. Проте, існуючі загальносвітові тенденції розвитку сфери охорони здоров'я які доцільно враховувати при впровадженні національної реформи, заснованої на рівних можливостях громадян і верховенстві права, застосуванні ефективних механізмів державного регулювання задля задоволення потреб громадян у доступній та якісній медицині, охороні здоров'я, яка ґрунтується на принципах суспільної солідарності та соціальної справедливості.

3. Розглянувши інституційну структуру системи охорони здоров'я в Україні стає цілком очевидно, що зміни та реформи в системі охорони здоров'я на різних етапах суспільного розвитку мають здійснюватися органами управління державою усіх рівнів. Вони повинні містити поетапний комплексний характер і передбачати суспільно очікувані результати. Виходячи з цього метою реформ має бути побудова такої моделі охорони здоров'я, яка забезпечувала б рівний та справедливий доступ всіх громадян до медичних послуг, високу якість та економічність цих послуг при збереженні обсягу державних соціальних гарантій.

4. Проаналізувавши стан системи охорони здоров'я України, можна стверджувати, що вона характеризується наявністю наступних проблем: недосконалість механізмів фінансування системи охорони здоров'я та нераціональне використання ресурсів; неефективність організаційно-функціональної структури системи охорони здоров'я, що виявляється у відсутності чіткого розподілу медичних установ на заклади первинного і вторинного (спеціалізованого) рівнів, надлишком стаціонарних закладів (лікарняних ліжок) і надмірною їхньою спеціалізацією; переважна орієнтація вітчизняної охорони здоров'я на захворюваність і хвору людину, а не на профілактику захворюваності й здорову людину.

5. Стратегічними цілями державної політики України в галузі охорони здоров'я повинні бути такі: зниження захворюваності і передчасної смертності різних груп населення за віковими, статевими, професійними, релігійними та іншими ознаками; подовження середньої тривалості життя людини при збереженні достатньої його якості; подовження трудового довілліття і соціальної активності людини; зниження негативного впливу середовища (природного та антропогенного) на стан здоров'я населення; радикальне вдосконалення системи медичної профілактики захворювань та їх ускладнень, а також реабілітації осіб, які втратили здоров'я.

6. Ефективність реформування системи охорони здоров'я залежить від реалізації таких заходів, як: модернізація структури управління системою охорони здоров'я; створення сприятливих умов для розвитку пріоритетних напрямів науки в медичній сфері шляхом концентрації фінансування і кадрових ресурсів; створення центрів наукових

досліджень у сфері охорони здоров'я; формування системи обліку кадрового резерву в регіонах; розвиток системи медичного страхування; ретельне планування політики у сфері медичного обслуговування і прогнозування її можливих наслідків; фінансування наукових досліджень; формування системи співробітництва державного і приватного медичного сектора, яка буде сприяти впровадженню останніх наукових розробок у практику. В роботі обґрунтовано доцільність введення до структури системи охорони здоров'я Ради зі стратегічного розвитку системи охорони здоров'я.

7. В роботі виділено перспективні моделі (фрагментована, соціально диференційована та інтегрована) систем охорони здоров'я. Основними критеріями виділення перспективних моделей системи охорони здоров'я є: поділ відповідальності за рівень медичного обслуговування між державою і населенням; співвідношення приватного і державного сектора у сфері медичного обслуговування; джерела фінансування медичного сектора; організація медичного обслуговування та його принципи. На підставі аналізу основних показників результативності кожної моделі доведено, що найбільш оптимальною є модель інтегрованої системи охорони здоров'я, яка забезпечує справедливий розподіл відповідальності, ефективне використання ресурсів і рівний доступ населення до медичного обслуговування. Розглянуті моделі характеризують можливе майбутнє української системи охорони здоров'я.

АНОТАЦІЯ

Кюкало О. О. Реформування системи охорони здоров'я України у контексті досвіду зарубіжних країн – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2020.

У магістерській роботі досліджено теоретичні засади реформування системи охорони здоров'я у контексті досвіду зарубіжних країн; здійснено оцінювання ефективності державного управління реформуванням системи охорони здоров'я, а саме: проаналізовано сучасний стан інституційної структури системи охорони здоров'я в Україні та проведено комплексне оцінювання проблем та недоліків існуючої в Україні моделі охорони здоров'я.

За результатами дослідження теоретичних засад реформування системи охорони здоров'я у контексті досвіду зарубіжних країн з'ясовано, що стан громадського здоров'я та, зокрема, системи охорони здоров'я використовуються в якості індикаторів добробуту країни.

У магістерській роботі визначено, що охорона здоров'я населення представляє собою сукупність заходів політичного, економічного, правового, соціального, культурного, наукового, медичного, санітарно-гігієнічного і протиепідемічного характеру, що направлені на збереження і зміцнення фізичного і психічного здоров'я кожного громадянина, підтримка його довголітнього активного життя, надання йому медичної допомоги у разі втрати здоров'я.

Наведено комплекс пропозицій і рекомендацій щодо реформування системи охорони здоров'я в Україні, що передбачають регламентацію базових орієнтирів реформування системи охорони здоров'я України, удосконалення засобів реформування та модернізацію фінансового забезпечення розвитку системи охорони здоров'я України.

Визначено напрями удосконалення системи надання медичних послуг на інноваційній основі, що орієнтовані на забезпечення структурної ефективності регіональних систем надання медичних послуг.

Ключові слова: державне управління, охорона здоров'я, система охорони здоров'я, реформування системи охорони здоров'я, медичні послуги, медичне страхування

SUMMARY

Kyukalo O.O. Reforming the health care system of Ukraine in the context of the experience of foreign countries - On the rights of the manuscript.

Graduate work for obtaining an educational degree «Master». Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2019.

The master's thesis explores the theoretical foundations of reforming the health care system in the context of the experience of foreign countries; assessment of the effectiveness of public administration of health care reform was carried out, namely: the current state of the institutional structure of the health care system in Ukraine was analyzed and a comprehensive assessment of the problems and shortcomings of the existing model of health care in Ukraine.

The results of the study of the theoretical foundations of health care reform in the context of the experience of foreign countries revealed that public health, and in particular health systems, are used as indicators of the well-being of the country.

The Master's thesis defines that public health is a set of political, economic, legal, social, cultural, scientific, medical, sanitary and anti-epidemic measures aimed at preserving and strengthening the physical and mental health of every citizen, supporting his long active life, providing him with medical assistance in the event of loss of health.

The set of proposals and recommendations on the reform of the health care system in Ukraine, providing regulation of the basic guidelines of reforming the health care system of Ukraine, improvement of the means of reforming and modernization of financial support for the development of the health care system of Ukraine, are presented.

The directions of improvement of the system of provision of medical services on an innovative basis are defined, which are oriented on ensuring the structural efficiency of regional systems of provision of medical services.

Key words: public administration, health care, health care system, reform of health care system, health services, health insurance.